

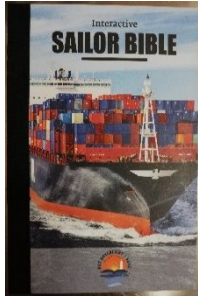
Hermelijnweg 12
1338 BE Almere
Tel 036 5370340
havenlicht@chello.nl
www.havenlicht.com
NL71 INGB0005545299
BIC INGBNL2A
RSIN 816655789
K.v.K. 41023812

NIEUWSBRIEF : LENTE EDITIE

Jaar : 2020

NR. : 160

Datum : maandag 23 maart

Tegenwoordig geven we naast de gewone Bijbel nu ook de "Interactive Sailor Bible". Deze complete Bijbel is te lezen, te horen en ook te zien (filmpjes) in vele talen. Zeelieden zijn er heel erg enthousiast, dankbaar en blij mee. Het zal hen zeker helpen om de Here Jezus (beter) te leren kennen. We zouden het heel erg fijn vinden om in uw kerk of kring te mogen vertellen en te iets laten zien over het werk. Laat het ons maar weten!

Vanwege het coronavirus dat rondwaart, moeten wij wel extra voorzichtig zijn en wijsheid betrachten met het naar de havens gaan. Daarom gaan we voorlopig niet. Maar wij weten en ervaren dat God ons zal beschermen als wij toch zeelieden zouden moeten bezoeken.

Van de Penningmeester

Stichting Het Havenlicht heeft een ANBI-status.

Dat betekent dat giften die u doet als aftrekpost voor de inkomstenbelasting gelden. Om deze status te mogen hebben, moeten we voldoen aan een aantal voorwaarden die gaan over de transparantie van de stichting. Al deze informatie staat overzichtelijk bij elkaar op onze website: <https://www.havenlicht.com/financieel--anbi-status.html>

Hier vindt u ook een beknopt verantwoordingsverslag over 2019.

Als u hier vragen over heeft, dan horen we het graag. We hebben ons als stichting ook aangemeld bij Geef.nl.

Via deze site wordt onze transparantie getoetst, en het geeft u de mogelijkheid om ons anoniem te steunen.

Dit is de link: <https://www.geef.nl/nl/doel/stichting-het-havenlicht/over-ons>

Jan Gooijer.

Scheveningen en Amsterdam

Nu de spanningen tussen Turkije en Europa toenemen betrap ik mezelf ook op enige spanning als ik aan boord stap van een Turkse tanker. Maar dit is helemaal ongegrond want ik word met open armen door de Turkse bemanning ontvangen, ik mag mee-eten met de lunch. Diverse bemanningsleden tonen interesse in de Turkse Bijbels, kalenders en andere lectuur die ik op tafel uitgestald heb. De vrouwelijke 2^e stuurman vraagt om een complete Bijbel en ook die heb ik voor haar, samen met een Turkse Bijbelstudie neemt ze deze mee. Ondertussen komt er een blonde man de messroom ingelopen. Ik ben verbaasd want hij ziet eruit als een Viking maar blijkt toch echt een Turk te zijn. Even later wordt duidelijk hoe de vork in de steel zit; hij laat mij in de Turkse Bijbel het boek 1 Thessalonicenzen zien en zegt; 'hier liggen mijn roots, mijn voorouders kwamen uit de stad Thessaloniki', aha, deze man blijkt dus toch Griekse wortels te hebben.

Op een ander schip stap ik rond 13.30 de messroom binnen. Een slecht tijdstip, veel bemanningsleden slapen dan of zijn aan het werk maar een oudere Griekse kok zit wel om een praatje verlegen. Hij blijkt al 45 jaar zeeman te zijn en heeft veel meegemaakt, hij is zelfs van plan om een boek hierover te gaan schrijven. Dan vertelt hij mij over de kapotte adapter van zijn laptop waardoor deze laptop ook niet bruikbaar is. Wat nu? Ik besluit om hem mee te nemen naar een computerwinkel in Amsterdam-West, een multiculturele wijk. De eigenaar van deze computerwinkel is zelf ook een Turk en plotseling begint de kok in rap Turks met deze man te praten. Al snel is duidelijk wat het probleem is en met een nieuwe adapter stappen wij de auto weer in. Onderweg legt de kok uit dat hij weliswaar in Griekenland woont en ook een Grieks paspoort heeft alleen woont hij dicht bij Turkije, vroeger was dit deel van Griekenland ook Turks grondgebied, hij voelt zich Turks en is moslim. De kok is erg blij en opgelucht dat het probleem zo snel opgelost is en bedankt me wel 3 of 4 keer, ik ben ook blij dat ik hem kon helpen en voor mij een mooie gelegenheid om al rijdend door de haven iets van mijn eigen geloof te vertellen. Terug bij het schip geef ik hem mijn laatste Turkse Bijbel. Binnenkort hoop ik deze kok weer te ontmoeten.

Een collega uit Liverpool vraagt per email of wij in Amsterdam extra Bijbels kunnen afgeven aan boord van een schip die net aangekomen is vanuit Odessa. Aan boord blijkt een Bijbelstudiegroep/kerk actief te zijn.

De Filipijnse hoofdmachinist blijkt een levendig geloof te hebben die aanstekelijk werkt op een deel van de bemanning, alleen nu zijn er dus Bijbels te kort. Een vrij uitzonderlijk verzoek is dit. Helaas lijkt het erop dat wij dit schip niet kunnen bezoeken omdat het niet aan de kade is afgemeerd maar in het midden van de haven.

Maar na wat gebel en ge-email gaan er toch diverse deuren open en wordt ons toegang tot dit schip verleend. Theo en ik besluiten samen te gaan en we hebben een geweldige tijd aan boord van dit schip. De bemanning is blij met de Bijbels en overige lectuur/Bijbelstudiemateriaal. En dan gebeurt er iets uitzonderlijks; er wordt spontaan een bijeenkomst belegd met zingen, bidden en nadenken over wie Jezus is (n.a.v. Markus 5). Te midden van alle haven-hectiek is daar plotseling op een donderdagmiddag tijd en ruimte voor een kerkdienst waar een groot deel van de bemanning bij aanwezig is. God is niet aan tijd of plaats gebonden. Dit scheepsbezoek was wederzijds een grote bemoediging, de bemanning zwaait ons uit en blij varen wij weer naar de kant.

In de Scheveningse haven op een Nederlands schip luistert de cadet (stagiair) op de achtergrond mee als ik het Evangelie uitleg aan een aantal matrozen uit Kaapverdië. Zodra we alleen zijn zegt hij; 'ik vind het mooi dat jullie dit werk doen, maar de hel is wat mij betreft een fabeltje, en als de hel wel bestaat wil ik daar graag naar toe want daar zijn dan al mijn vrienden en mijn hond waarschijnlijk ook.' Hierop weet ik even niets te zeggen maar dat hoeft ook niet want ondertussen vertelt hij aan mij zijn hele levensverhaal. Graag laat hij mij dan nog zijn werkplek zien, de brug van het schip. De kapitein is daar ook en ik stel me aan hem voor; 'zijn jullie daar eindelijk', zegt hij, '15 jaar geleden zijn jullie voor het laatst bij mij aan boord geweest in Amsterdam'. Deze kapitein blijkt christen te zijn en is zelfs lid van de Havenlichtkerk! Ook dit was een mooi scheepsbezoek alleen werd nu wel heel duidelijk dat we meer scheepsbezoekers nodig hebben; "De oogst is wel groot, maar er zijn te weinig arbeiders. Bidt daarom tot de Heer van de oogst dat Hij arbeiders stuurt om de oogst binnen te halen." (Matt. 9:37-38). **Marien Gijbsbertsen.**

Ambulante scheepsbezoeken

Kerstpakketten. Dat was gaaf. Uiteenlopende reacties. Van "Oh, leg daar maar neer" tot tranen van ontroering omdat het de eerste keer in 20 jaar was. Sommige zeelui zijn al 18 jaar niet met Kerst bij hun familie geweest en voelen dat wel hoor.

Via mijn stagebegeleider heeft ook een lokale kerk meegedaan, en wel de kindergroep. Na een levensechte presentatie in de kinderkerk gingen de kids dozen versieren en de opgegeven handigheidjes er in doen, plus een persoonlijke boodschap. Dit laatste heeft de zeelui ook echt geraakt. Een handgeschreven kaartje. We werden op twee coasters hartelijk verwelkomd en alle kinderen mochten aan

boord! Dat was ook wel leuk, zo konden ze hun eigen doos overhandigen aan een echte Rus of Filipino. Een van de kinderen wilde immers al zendeling in Rusland worden! Op één containerschip was ik eerder geweest en trof ik nu een echte King James (KJV) fan aan. Met de stuurman op wacht had ik gave gesprekken en hij drong aan dat ik tot het avondeten zou blijven om het Woord te delen met een grotere groep bemanning. We gingen ook voor een groepsfoto met eerst een paar man, maar er kwam telkens weer iemand door de gang lopen die er bij werd geroepen, tot het een heel hok vol was!

En na dinner time was er inderdaad een groep die dankbaar het Woord ontving over de duistere dagen en daarna het Licht dat in de wereld kwam. Tenslotte gaat er af en toe iemand van een internationale kerk mee, wat expertise brengt op het gebied van taal, cultuur en religie.

Mijn stage is inmiddels met goed gevolg afgerond en ik blijf als parttime vrijwilliger in het team dat schepen bezoekt in regio Rotterdam. **Michiel Kramers.**

Delfzijl en Eemshaven - a precious time

Het was rustig weer en mijn verlangen was om de Eemshaven te bezoeken. Er lagen niet veel schepen afgemeerd, nou ja ... toch maar gegaan.

Als je de Eemshaven nadert vanaf de N33 zie ik al snel een enorm kraanschip liggen. Het is de Saipem 7000 een van de grootste schepen ter wereld in zijn (of haar?) soort. Maar dat schip ligt al weken daar te liggen. Ik dacht wel, dat schip wil ik een keer bezoeken, maar voor nu ben ik doorgereden naar de Emmahaven. Daar was het echter een drukte van belang met laden en lossen. Niet echt "the place to be for me." Toen maar opgestoomd naar de Julianahaven daar wilde ik mijn parkeerkaart even laten updaten i.v.m. een nieuwe auto (automaat) en dus een ander kenteken. Tijdens het gesprek met de bewaking vroeg ik of het mogelijk was om The Blue Tern te bezoeken. Ook een enorm schip, het gevaarte ligt ook al lange tijd op dezelfde plek. Ik werd doorverwezen naar een

kantorencomplex. Daar werd ik begeleid naar de directiekamer waar ik op dat moment niet welkom was. Volgende keer beter. Ik weet nu de weg. Jammer dat het allemaal niet wilde lukken. Ik dacht echt dat ik een min of meer verloren middag had en stuurde mijn voertuig huiswaarts. Maar bij de afslag naar de N33 zag ik uiteraard dat enorme kraanschip weer liggen. Oké nu dus daar maar eens proberen. Ik gaf mijzelf niet veel kans. Maar God had ik om leiding gevraagd, dus ik moet niet zeuren. Hoe dichterbij de Saipem 7000 kwam hoe meer ik ervan overtuigd raakte dat aan boord gaan niet mogelijk was. Want het schip stond hoog verheven

op enorme poten in de Wilhelminahaven en het gigantische dek was ver boven de kade verheven. Er was van een afstand geen loopplank te bekennen. Maar voor ik mijn auto kon keren, ontwaarde ik op de kade vlakbij het schip bedrijvigheid. En ineens viel mij de loopplank op die toegang gaf tot een van de enorme poten. Vlak naast de loopplank stond een klein wachtershuisje met daarin een Filipijnse wachtman. Ik stelde mij voor en vroeg of ik aan boord mocht. O yes sir. What is your organisation? Havenlicht, SCFS sir. Er werd gebeld en ik kreeg de telefoon in mijn handen geduwd. Een moeilijk gesprek volgde maar uiteindelijk mocht ik aan boord gaan. Ik werd begeleid door een Mexicaan die mij via de loopplank, een van de poten van het schip binnenloodste. Daar was een smalle lift die ons naar een tussendeck bracht. Toen overstappen naar een andere lift. Beetje eng omdat in een hoekje een Filipijnse vrouw met een monddoek voor haar gezicht aangaf dat ze erg ziek was. Ik heb later ook voor haar gebeden. Na de lift waren er nog vele gangen te doorkruizen en ineens werd ik afgeleverd in een kantoor waar ik door 2 Filipijnse officieren werd verwelkomd. Mooie gesprekken gevoerd, vooral met Richard. Ik heb uiteindelijk de mannen interactieve bijbeltjes gegeven en een scheepjesfles die nu een opvallende plek heeft gekregen naast een Christus beeld. Richard begeleidde mij nog naar een koffiekamer waar ik met een aantal mannen kort heb gesproken, ook met Richard heb ik nog lange tijd gesproken. Hij was erg open en vertelde mij ook veel over zijn gezin. Ik ben in die koffieruimte meer dan een uur geweest en vroeg of ik volgende week terug mocht komen. "Yes please". En dus ga ik woensdag, maar dan met Harm, weer naar dit schip toe. Bij het afscheid nemen van Richard nog even een foto gemaakt met de Tagalog bijbel die hij graag wilde hebben. Tot slot nog even met de wachtman in het kleine wachtershuisje gesproken. En deze man iets verteld over die geweldige interactieve bijbel. Hij was zeer belangstellend maar ik zag aan zijn gezicht, dat hij zich afvroeg wat gaat mij dat kosten? Tja wat kost ons het evangelie. De prijs is aan het kruis betaald... toch? Toen ik vertelde dat het boekje gratis is wilde hij het Bijbeltje maar al te graag hebben. Ook heb ik een aantal mutsen uitgedeeld die erg welkom waren. Richard heb ik via de mail nog een paar foto's gestuurd. Daarvoor ontving ik zojuist een bedankje.

"Many thanks as well for the precious time... God is really good all the time". "Hoe kostbaar is het als we God's leiding ervaren. God is goed! Samen met Harm naar de Eemshaven geweest.

We begonnen onze tocht met weer een bezoek aan het grote kraanschip de Saipem 7000. Via de loopplank, de smalle lift en hulp van een gids kwamen we uiteindelijk in het voor mij bekende kantoor van Richard. Helaas kregen we geen toestemming om de messroom te bezoeken. Er waren strenge maatregelen afgekondigd i.v.m. de angst voor besmetting met het corona virus, vooral voor bezoekers die van het vasteland kwamen (wij landrotten dus). Wij waren dan ook de eerste bezoekers sinds dagen. Men had ook al een grote groep nieuwe bemanningsleden van de Filipijnen terug naar huis gestuurd.

Toch hebben we met een paar mensen korte gesprekjes gevoerd en een paar bijbeltje en mutsen kunnen uitdelen.

Maar we hadden meer van dit bezoek verwacht.

Wat nu? We zijn naar een restaurant in de Eemshaven gereden om daar een hapje te eten. Terwijl ik even een WhatsAppje zat te typen met een vraag over het bezoeken van schepen i.v.m. het corona virus, raakte Harm in gesprek met 3 mensen. Dat werd een zeer intensief gesprek over het geloof in God. We konden getuigen en veel delen van onze persoonlijke relatie met Jezus. Ik kon zelfs een gedicht delen dat ik op mijn website heb staan. Een man werd er diep door geraakt. Doordat Theo via WhatsApp een geruststellend antwoord gaf, zijn we naar het Noorse schip Island Dilligence gereden. Het werd ook daar een kortstondig bezoek maar dat had te maken met drukte i.v.m. personeelwisseling en bevoorrading. Volgende week zijn we welkom. Het liep vandaag allemaal een beetje anders dan verwacht maar elk getuigenis telt! God is goed.

Jan Peter en José Kapteijn.

Rotterdam - studenten op zedingsreis

Van 10-19 februari kwamen 7 studenten en 1 leerkracht van een Duitse bijbelschool naar Rotterdam om kennis te maken met ons werk. Kunnen jullie zich die week nog herinneren? Het was een tijd met zware stormen, maar ondanks dit zware weer konden we toch veel zeelieden veilig bereiken.

De studenten waren zeer gemotiveerd en Felix en ik moesten veel vragen van hen beantwoorden.

Het was een waardevolle maar ook intense periode die we samen mochten doorbrengen. Normaliter gebruik ik de tijd tussen 2 gesprekken met zeelieden om te reflecteren en voor te bereiden maar nu moesten we deze tijd gebruiken om met de studenten na te praten over wat we hadden gehoord. Gedurende de tijd dat de studenten bij ons waren, kwamen wel veel aspecten van ons werk aan bod. Sommige studenten kwamen in contact met Jehova's Getuigen die ook aan boord waren om zielen te winnen voor hun overtuiging. Daartegenover stond de mogelijkheid voor ons om het Evangelie te delen en door de leiding van de Heilige Geest vonden we enkele Christenen.

Twee verschillende soorten Christenen ontmoette ik met twee van de studenten op een massagoed- vrachtschip. Het was vooraf niet de bedoeling dat ik dit schip zou bezoeken, maar God leidde mij hier naar toe. De eerste

Christen (laten we hem "Norbert" noemen) ontmoetten we tijdens een pauze. Nadat we elkaar hadden "gescand", bleek dat hij een wedergeboren gelovige was. Norbert groeide op in een door moslims gedomineerd gebied in zijn land en heeft meerdere keren bedreigingen meegekregen vanwege zijn geloof. Zelfs aan boord van het schip werd hij gezien als een "super heilig persoon" en werd er om hem gelachen. Wij hebben dit zelf ook gezien. Hierdoor was hij zeer op zijn hoede met hetgeen hij zei. Het was lastig om met hem te praten over getuigen van zijn geloof of het starten van een bijbelstudiegroep ook al is hij ertoe bekwaam. De tijd die we met hem doorbrachten was wel een persoonlijke bemoediging voor hem.

Verderop zagen we enkele pikante foto's ophangen met daarnaast enkele verzen uit het boek Spreuken. Niemand

durfde de pikante foto's te verwijderen dus we probeerden ze te negeren. Later ontmoetten we in de beurt van de loopplank een andere Christen. Hij was lid van een levendig kerkgenootschap en vertelde gelijk dat hij, waar mogelijk, goede, christelijke traktaten verspreidde. Hij was ook degene die de Bijbelverzen opgehangen had en hij verwisselde ze iedere week. Hij bleek een gepassioneerd Christen die, met de juiste begeleiding, een positieve ontwikkeling kan doormaken. Hij stond ook enigszins aarzelend tegenover ons voorstel om een bijbelstudiegroep te starten. Hij had wel af en toe contact met de andere Christen om zo samen te bidden, maar dat gebeurde niet zo vaak vanwege hun wisselende werkschema's. Ik heb hen nog goede lectuur gegeven en er bestaat wel een kans dat ze nog eens terugkeren in 1 van de havens van Rotterdam. Ik heb hen nog aangeraden een app voor een schriftelijke bijbelcursus te installeren. <https://emmaus-app.com/>. Ook U kunt van deze link gebruik maken.

René Reifel.

Rotterdam.

Wat is het een zegen om te weten dat mensen voor me bidden. Speciaal als ik in de haven ben. Straks wil ik daar iets meer over vertellen. Iets anders is als je op een oud haventerrein loopt en het schip wat er ligt blijkt niet bereikbaar te zijn. Dan naar een ander terrein en dan blijkt het volgende schip vertraging heeft en pas in de vaargeul bij Hoek van Holland vaart. Dan kom je op het schip, wat wel 8 dagen in Rotterdam blijft, op verschillende ligplaatsen, waar het er de vorige keer wat lastig aan toe ging, maar waarvan je wel de verwachting hebt dat er zich nu wel goede gelegenheden voordoen, en dat het nu zo wordt geleid dat er met de zeelui contact kan worden gemaakt.

Nu wordt het zo geleid dat ik het boek, tweetalig met Haini kan lezen. Ik ken zijn taal niet, hij kent geen Engels. We zitten samen in de kombuis. Hij knikt en stemt in met alles wat hij, in stilte, over Jezus leest. Doordat de rechterpagina's de Engelse tekst vermeld, en de linker de tekst van het bijbelstudieboekje in zijn

taal, kan ik hem leiden in het lezen. Blij ga ik naar huis. Een paar dagen later, als het schip op z'n derde ligplaats ligt, kom ik weer. Nu met meer lectuur. Alles wordt door enkele zeelui meegenomen. Nieuwsgierig zijn ze wel. Wat werkt God toch mooi. Iets dergelijks gebeurde ook bij Hussain een paar weken eerder! Dank u Heer, U weet alles. Iemand uit Georgië was blij verrast met de hele Bijbel in het Georgisch, en wat was een Zuid-Koreaans blij met de evangelisatie-film in zijn taal.

Wilt u bidden voor Haini en zijn collega, zie hierboven, en voor hun mede-opvarenden?

Met vriendelijke groeten aan u, als onze "partners". **Wout de Vries.**

Amsterdam

Elke keer als we er op uit trekken weten we nooit hoe het zal gaan. Hierbij weer een kleine greep uit onze ervaringen van het eerste kwartaal 2020. We hebben gesproken met zeevarenden uit o.a. Filippijnen, Zweden,

Mauritanië, Nederland, Wales, Engeland, Schotland, India, diverse Oost-Europese staten, Peru en uit nog meer landen. Het komt af en toe voor dat we worden herkend van een vorige keer en soms van paar jaar geleden. Zoals onlangs gebeurde toen ik eenmaal op de brug aangekomen de Indiase 1ste stuurman tegen het lijf liep. Hij wist meteen wie ik was. Dat scheidt meteen een band en gelegenheid om te getuigen van de Here Jezus. Alle kapiteins die wij gesproken hebben waren blij dat wij aan boord waren en heetten ons hartelijk welkom. "Ga rustig uw gang". "Weet u de weg aan boord?". "Ja, ik ken u nog van de vorige keer!" Verder ontmoette ik een Schot die een bijzondere collega van ons in Dundee ooit heeft ontmoet. Opmerkelijk hoe open de meeste zeelieden (zowel mannen als vrouwen) zijn voor het evangelie.

Wij hebben gesproken met moslim zeemannen uit Mauritanië, die aanvankelijk niets met het evangelie te maken wilden hebben. Maar toch nam één van hen tijdens het tweede bezoek, een Arabische City Bible aan. Het levende Woord van God is gezaaid, en zal Zijn werk doen! Het is altijd heel fijn om Peruaanse zeelui te ontmoeten. Deze mannen staan prachtig open voor het evangelie. Wat waren deze mannen dankbaar en blij met onze "Interactive Sailor Bible". Deze Bijbel is in vele talen te lezen, te zien en te horen. Omdat op volle zee niet altijd internet mogelijk is, kreeg iedereen ook een complete Spaanse Bijbel en ander Spaans materiaal. De zeemannen van Peru zijn altijd blij als ze horen dat wij terugkomen om hen aan boord van hun schip weer te bezoeken. Wij konden ook weer vele gebreide mutsen, warme kleding zoals jassen en truien geven. Dit hoort ook bij ons werk. Maar waar het om gaat is, dat zeelieden de Here Jezus persoonlijk gaan leren kennen en nieuw leven in Hem zullen ontvangen.

Hartelijk dank voor al uw trouwe gebed en ander blijk van medeleven! **Theo en Yvonne van Zuilekom.**

De zeevarenden in deze nieuwsbrief heten in werkelijkheid anders. Om privacy redenen wordt hun echte naam niet vermeld. De foto's in deze nieuwsbrief zijn met toestemming geplaatst. Onze dank gaat uit naar: City Bibles, 'WIN-NL Seafarers' Ministry", Nederlandse Zeevarenden Centrale, Seamen's Centre Amsterdam, Gospel Recordings Nederland, Evangelisatie Anderstaligen Service, De Bijbelvereniging, Zakbijbelbond, Christian Aid Ministries, Operatie Mobilisatie, Sailor Society en anderen niet met name genoemd, die allen op hun eigen specifieke wijze, een steentje bijdragen om het werk goed te kunnen doen.

De gezondheid van Anneke Best is al jaren niet goed. Zij behoort daardoor tot de risicogroep m.b.t. het coronavirus. Zij moet daarom zoveel mogelijk contacten met anderen vermijden, dus ook met zeelieden. Wanneer Jan wel zeelieden aan boord van de schepen zou bezoeken en besmet zou raken, dan is dit net zo gevaarlijk voor haar. Vandaar dat Jan en Anneke een tijdje niet naar de havens kunnen gaan.

Graag willen we u vragen om te blijven bidden voor de gezondheid van **de mensen van Het Havenlicht en hun gezinnen**, maar met name voor **Anneke Best, en Jan Peter Kapteijn**, om door te kunnen gaan en te volharden in het speciale werk wat God gegeven heeft om te doen.

Hartelijk dank voor al uw trouwe waardevolle gebed en ander blijk van geweldig fijn medeleven!

Zo werkt de Heer door u heen, zodat zeelieden, **Zijn Woord** kunnen horen en aanvaarden!

Wij zijn de Here God zeer dankbaar voor de vele mogelijkheden om een zegen voor zeelieden te kunnen zijn!

'Emmaus Bible Courses' en de '5Fish', kunt u gratis downloaden op smartphone, tablet en computer

Emmaus Bible Courses
Emmaus

Amsterdam:	Theo van Zuilekom Yvonne van Zuilekom Marien Gijsbertsen	wthvzuilekom@gmail.com yhvzuilekom@gmail.com marchris@solcon.nl
Passagiers schepen:	Jan Best Anneke Best Jan Gooijer	janbest.sr@gmail.com annekebest@gmail.com jan.gooijer@live.nl
Rotterdam:	Felix Henrichs René Reifel Wout de Vries	felix.henrichs@scfs.org rene.reifel@web.de woutdevries4@gmail.com
Beverwijk, IJmuiden:	Jan en Anneke Best	janbest.sr@gmail.com
Delfzijl, Eemshaven:	Jan Peter en José Kapteijn	j.p.kapteijn@hotmail.com
Harlingen:	Jan Gooijer	jan.gooijer@live.nl
Scheveningen:	Marien Gijsbertsen	marchris@solcon.nl
Ambulant:	Michiel Kramers	m.kramers@hotmail.com
Algemeen:	Wim en Inez de Baat	wimdebaat@gmail.com
Chinese bemanning	Desmond en Liz Heng	mhheng@gmail.com
Vertaalwerk, houten kruizen		
Flessenscheepjes:	Gerrit Huisman	ghuisman@live.nl
Webmaster, grafisch vormgever:	Tom Hofkamp	tomhofkamp@solcon.nl
Ambassadeur:	Robbert Speelman	r.speelman@me.com
Stichting bestuur:		
Voorzitter:	Theo van Zuilekom	wthvzuilekom@gmail.com
Secretaris:	Jan Best	janbest.sr@gmail.com
Penningmeester:	Jan Gooijer	jan.gooijer@live.nl

IBAN NL71INGB0005545299 - BIC INGBNL2A

ANBI geregistreerd onder RSIN nr. 816655789 - KVK nr. 41023812

Contact: havenlicht@chello.nl -- +31 36 5370340 -- www.havenlicht.com

Als u deze nieuwsbrief niet meer wil ontvangen kunt u dit aan ons kenbaar maken.